

РОЗІСІ У КРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України

◆ № 105 [355] ◆ Субота, 6 червня 1992 року ◆

Ціна 2 грн.

У ЧОРА Президент України Л. Кравчук прийняв відомого політичного діяча экс-Президента США Р. Ніксона.

Відбулася бесіда, в ході якої обговорювалося широке коло питань, пов'язаних з міжнародними відносинами України та перспективами українсько-американських відносин.

ПРЕЗИДЕНТ України Л. Кравчук провів 4 червня з р. наряду з учнями державознавчим, керівниками служб державної адміністрації з питань державного, адміністративного, територіального устрою України. Відбувся обмін думками з широкого кола питань, що стосуються побудови концептуальної моделі розвитку територіального устрою української держави. Визначено завдання утворення спеціальних структур підрозділів для наукової розробки і практичного розв'язання цих проблем.

ЯК повідомляють Посольство Сполучених Штатів Америки в Україні, в повідомленні до Києва прибув Роман ПОПІДАК, призначений послом США в Україні.

ЗВЕРНЕННЯ

Верховної Ради України до народу України

З нагоди Весільного дня охорони навколишнього середовища Верховна Рада України звертається до народу України, до керівників агропромислового комплексу, промислових, транспортних та інших підприємств із заклямом звернути особливу увагу на вирішення проблем охорони навколишнього середовища. Незважаючи на складний стан економіки, труднощі соціальної сфери, мусимо розуміти, що від їх вирішення у значній мірі залежить доля

нинішніх і майбутніх поколінь. Особливу увагу слід звернути на збереження геологічного, розуміння використання природних ресурсів, які становлять основу економічного суверенітету нашої держави, на впровадження нових технологій. Верховна Рада і надалі буде приділяти особливу увагу зміцненню правових заasad природоохоронної діяльності з урахуванням як загальнодержавних, так і місцевих інтересів, забезпе-

чення екологічних прав людини.

Закликаємо виробників, екологічні та інші громадські об'єднання, науковців до тісної співпраці з метою всебічного виконання своїх обов'язків перед народом і міжнародним співтовариством щодо збереження здорового навколишнього природного середовища.

Верховна Рада України
Київ
5 червня 1992 року.

ЗАСІДАННЯ РАДИ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

4 червня під головуванням Президента України Л. М. Кравчука відбулося засідання Ради оборони України.

Розглянуті питання «Про проект воєнної доктрини України», «Про реорганізацію системи військової освіти в Україні».

Проект воєнної доктрини України в основному схвалено і буде внесено на розгляд Верховної Ради України.

Реорганізація системи військової освіти передбачає оптимізацію кількості та чисельності військових навчальних закладів, інтегрування системи військової освіти з державною системою освіти, забезпечення збройних сил України та інших військових формувань висококваліфікованими спеціалістами.

З розглянутих питань прийняті відповідні рішення.

ЗУСТРІЧ З ПОСЛОМ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

5 червня перший заступник Голови Верховної Ради України В. В. Дурдинець прийняв повноваженого посла Великобританії в Україні Саймона Хіамса у зв'язку з наступним врученням ним вірчих грамот.

Під час розмови В. В. Дурдинець зупинився на деяких питаннях щодо ситуації в Україні, розповів про те, що Верховна Рада створює законодавчу базу для розбудови незалежної демократичної держави. Він відповів на запитання посла, пов'язані з відносинами між Україною та країнами СНД, зокрема з Росією. Наголошувалося також, що Україна веде чесну, послідовну міжнародну політику, чітко додержуючись міжнародних правових норм. Було висловлено сподівання, що відносини між Україною і Великобританією будуть розвиватися на взаємовигідній основі.

Читайте в номері

10 11

Закон України
ПРО
БАНКРУТСТВО

12 13

ПРАВО
НА
ПОВЕРНЕННЯ

Етніогенез
і державність
кримських
татар

У наступному
випуску

НЕ ТУДИ
Б'ЄШ, ІВАНЕ!

Розмова нашого
кореспондента з
народним депута-
том України Пав-
лом МОВЧАНОМ.

Круглий стіл

ПРЕЗИДЕНТ
І ПРОФСПІЛКИ

Вчора Президент Л. М. Кравчук зустрівся з круглим столом з представників незалежних профспілок України. Були розглянуті нагальні питання соціального захисту трудящих в умовах переходу до ринку, участі профспілок у творенні суверенної держави України, її економічній, соціальній і духовній побудові.

Подорожч — у наступному номері газети.

ВИПУСТІТЬ ПТАШЕНЯТ

Ми обурюємося, коли птахів тримають у клітках. Це, мова йде, мучительство і злисто для людства. А самі тим часом живемо в таких же клітках, де все штучне, мертве, несправжнє, де все вбиває в людини благоговіння перед красою і величчю Теориння. Це наш власний гріх, адже ніхто нас не замикає до кліток наших неволевільних міст-зоопарків, ми самі туди рвалися, так нам і треба. Але чим винні наші пташенята? Нині — літо, пора польотів, хоч на цей небезпечний час випустимо їх з кліток, кхай політають там, де це нема (а де її нема?) нашої бездушної рукотворчості. Колись за це віддячаться нам...

Фото Миколи СМІЛКА.

НАТО ШКАЄ ИЗНАХОДИТЬ

для себе нову роль, а саме — впровадження на європейському континенті. Проте, слідкувати рішення, ухвалені протягом сесії Ради НАТО, що завершила свою роботу в Осло. А найголовніше з них те, що дозволяє вважати структуру Північноатлантичного союзу розширенням НВСЄ для адміністрації операції з підтримки миру в «гарячих» точках Європи.

Спеціальний кореспондент «Голосу України» Ігор ГРУШКО передає з Осло з сесії Ради НАТО на рівні міністрів закордонних справ.

Таким чином змінено основний принцип, яким НАТО керується протягом 43 років — захищати тільки територію країн-учасниць блоку. Крім того, погодившись надати всіобщу підтримку НАТО в безпеці й співробітництві в Європі (як вимовляють й військовики), НАТО докоричнює міне підходи до забезпечення європейської стабільності та безпеки. А вже тепер виникає можливість попередити або на ранній стадії розв'язати конфлікти, що можуть виникнути на території від Атлантики до Уралу.

Ну, а як бути з тими регіонами, де вже засталося? Підється насамперед по Югославію та Нагірній Карабах, яким на сесії було приділено найбільше уваги. Члени закордонних справ Норвегії Торвальд Столтенберг з цього приводу заявив: «Якщо ми не дамо собі ради з мінімізацією кризисів, то напевно чи зможемо розв'язати конфлікти, які можуть виникнути завтра». Заступник держсекретаря США Лоуренс Імбергер у виступі на сесії був рішучий. Він порадив не сприймати стабільності альянсу за відсутності якоїсь гнучкості. Імбергер вважав, що НАТО повинно зіграти свою роль у Нагірній Карабаці, допомогти припинити війну й ініціювати співробітництво й ініціювати співробітництво для переговорів між ними. В окремий раз щодо карабахської кризи зазначає: «НАТО готове підтримати зусилля НВСЄ, щоб мирно врегулювати цей конфлікт, виступає за направлення до Карабаку цивільних спостерігачів і готове надати всю потрібну допомогу. До речі, як безосередній критик на адресу військових, НАТО об'єднаної системи безпеки, а не частина заяв, де говоряться, про неприйнятність заходів на територіальній підтримці ініціатив та спроб розв'язати політичні проблеми за допомогою сили.

Інший окремий документ було прийнято по Югославію. В ньому нагадується заусування від європейських та чорногорських властей разом з югославським армією в Боснії та Герцеговині. У спробах односторонньої зміни кордонів і переселення жителів народів, НАТО об'єднаної системи безпеки, а не частина заяв, де говоряться, про неприйнятність заходів на територіальній підтримці ініціатив та спроб розв'язати політичні проблеми за допомогою сили.

Інший окремий документ було прийнято по Югославію. В ньому нагадується заусування від європейських та чорногорських властей разом з югославським армією в Боснії та Герцеговині. У спробах односторонньої зміни кордонів і переселення жителів народів, НАТО об'єднаної системи безпеки, а не частина заяв, де говоряться, про неприйнятність заходів на територіальній підтримці ініціатив та спроб розв'язати політичні проблеми за допомогою сили.

ку вони зробили все, щоб санкції справили мікрому й справедливому розв'язанню конфлікту в Югославію. Крім того, а заключному комюніке пам'ятного наради значну увагу було приділено проблемам, що існують на території колишнього СРСР. І тісно пов'язані з європейською та світовою безпекою. Міністри закордонних справ привітали зобов'язання України, Казахстану й Білорусії стати невідомі без ядерних державин. Таким чином, на сподівання, що на зустріч членів Ради Північноатлантичного співробітництва буде остаточно узгоджено договір про скорочення ядерних сил та озброєнь в Європі.

Водночас було піднято критичні питання Росії щодо вильвів з території Прибалтики. Хоча НАТО розуміє складність цієї проблеми, за технічної точки зору, говориться, що насправді, однак Росія повинна без затримки скласти графік адекватного зведення військових частин.

Як оцінюють у самому НАТО рішення сесії своєї Ради? У розмові з вагомим представником однієї з помітних генеральних секретарів цієї організації Діто Кіндлер особливо підкреслили: ухвалені в Осло рішення, зокрема щодо участі в операції з підтримки миру поза кордонами НАТО в тісній співпраці з іншими європейськими структурами, мають важливе значення для гарантування надійної безпеки на нинішню континент.

Того ж дня у готелі «САС Скандинавія» відбулася незалежна нарада міністрів закордонних справ Європейського співтовариства. До участі в нараді були запрошені міністри закордонних справ країн «Спільного ринку» обговорюючи результати референдуму в Данії, який відбувся у вівторок. На ньому датчани висловилися проти магістральних угод, які передбачають подальшу політичну, економічну й валютну інтеграцію Західної Європи. Нагадаю, що згідно з Римським договором, ці угоди не можуть бути укладені між країнами, якщо хоча б одна з країн ЄС виступить проти їхньої реалізації. Втім, міністри північних країн оголосили, що нічого страшного, мовляв, не сталося. Вирішили продовжити ретифікацію угод, не вносячи в них жодних змін. Щодо Данії, то було заявлено, «двері для цієї угоди залишаються відкритими».

ПРИВІТАННЯ ВСЕСВІТНЬОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ООН З ПИТАНЬ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА І РОЗВИТКУ

(БРАЗІЛІЯ, 3—14.06.1992 р.)

Верховна Рада України вітає учасників Всесвітньої конференції ООН з питань навколишнього середовища і розвитку. Ми переконані, що тільки на засадах діалогового міжнародного співробітництва людство зможе розв'язувати делікатні складні проблеми, які мають місце в проблемі ліквідації довкілля. Спільними зусиллями ми зможемо зберегти мир, зменшити напруженість між державами, забезпечити сталий розвиток усіх країн.

Україна як суверенна де-

мократична держава намагатиметься по-новому розв'язувати проблеми охорони навколишнього природного середовища. З урахуванням міжнародного та національного досвіду розробити природоохоронну національну базу, розробити систему довіростворення національної екологічної політики. Але ми одержали важкий спадок після тривалого хижацького природокористування, значного забруднен-

ня ґрунтів, води та атмосфери і укоренилої катастрофи. Тому сподіваємося на підтримку міжнародної спільноти, подальший розвиток взаємовигідного співробітництва. Враховуючи глобальний характер екологічних процесів, ми не можемо не зацікавлені в оздоровленні навколишнього середовища. Бажаємо учасникам Всесвітньої конференції плідної роботи. Верховна Рада України. Німеччина 5 червня 1992 року.

Кримська проблема

Кримська, Одеська, Миколаївська й Херсонська організації Співки офіцерів України об'єдналися в одну організацію з назвою «Захист України». У ній, зокрема, зазначається:

«Деструктивними діями Верховної Ради Криму створює виключення об'єкту охорони кримської території, що призводить до екологічної, політичної й економічної катастрофи, відкриває можливість проведення політики дестабілізації на півдні України».

Антиукраїнські політичні сили, такі, як «Республіканське демократичне Кримське товариство

Заява офіцерів

«Республіканське та інші подібні, що стоять на позиції відкриття Криму від України, в такому випадку командир української колегії генерал-майор В. Кузнецов, який привітає до них, продовжує нагнітати обструкцію, провокує протистояння в суспільстві та військових колах».

У цей складний ситуації ми звертаємо до розуму жителів півдня України, військовослужбовців армії і флоту й закликаємо виконати мудрість, спокій, витримку і не допускати виходу ситуації з-під контролю.

Продиктовано в номер

ВИЙШЛО СЕЛО НА МІТИНГ

району народний депутат Криму Анатолій Сердюк. Він сказав, зокрема, що у зв'язі з подорожчаними технією, паливом, мінеральними добривами, кримська село опинилося не в змозі забезпечити себе продуктами до кожного кілометра порогів. А Рада Міністрів та Верховна Рада Криму зможуть за прийнятним народним рішенням, і заповнювати більше політичні інтереси.

Присутні на мітингу уповноважені комітет на захист соціально-економічних інтересів селян, готові контингент трудових сил провекти на-

раговори з цього питання з урядом України та Криму. В кінці мітингу, а 15 червня колективні та радіоприймачі автономні республіки прийняли постанову проголошення м. історичного сільськогосподарського громадян.

Увечері того ж дня відбувся екстремний з'їзд Ради Міністрів Криму, на якому прийнято рішення про проведення всіх робіт, у тому числі, покласти переговори щодо подолання кризового становища в селі.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

НЕВІСЬЛЯНІ ДІ «СВОБОДНОГО КРИМА»

Винагороду потрапила меморандум газети «Свободний Крим», № 4 за цей рік. Складається з двох частин, а в ній, зокрема, зазначається, що в нинішній ситуації, коли в Україні немає права бути свободним. Отже — будемо удирати... Дякуючи на виділенні газеті. Хоча її друкує Відомство друкарня. Який П. тираж? Не проставлено. А номер реєстрації номер, чий і представляє, та це, як кажуть росіяни, та це та.

Ось як вярно пропонують читати Крим. Друкується виданням у редакції тижня, але з прикладом, що без «наших-наших» коментарів. Переписуючи читачі «моєму фантазі». Прочитав, і сказав, що це не лише прикраса, а й логіка. «Передрук» робиться на чужому з газети «Український офіс». З якого ж номера взято ці «факти», що впадає до газети, що автор, публікації? Не вказано. І знову «факти», «істинні» українці «сдела-прадела», пишуть

про те, що сільськогосподарський промисел — це сільськогосподарський промисел. А в ній, зокрема, зазначається, що в нинішній ситуації, коли в Україні немає права бути свободним.

Та найбільше мене здивувала відсутність і фактичної інформації, а нагадувати історичних наук і Свободного Криму. А в ній, зокрема, зазначається, що в нинішній ситуації, коли в Україні немає права бути свободним. Вважаю принаймні Президент України і українські державні історичні А. Загубини апелую до вищих філософів і істориків російського філософа В. Соловйова. Освіта і наука — це основа розвитку людства. А в ній, зокрема, зазначається, що в нинішній ситуації, коли в Україні немає права бути свободним. Вважаю принаймні Президент України і українські державні історичні А. Загубини апелую до вищих філософів і істориків російського філософа В. Соловйова. Освіта і наука — це основа розвитку людства.

інформації не дає. Отже! Як дозволяє, на ній, зокрема, зазначається, що в нинішній ситуації, коли в Україні немає права бути свободним. Вважаю принаймні Президент України і українські державні історичні А. Загубини апелую до вищих філософів і істориків російського філософа В. Соловйова. Освіта і наука — це основа розвитку людства.

Покликали на пораді і ми мудрий — історичні не посткомуністичні історичні. А в ній, зокрема, зазначається, що в нинішній ситуації, коли в Україні немає права бути свободним. Вважаю принаймні Президент України і українські державні історичні А. Загубини апелую до вищих філософів і істориків російського філософа В. Соловйова. Освіта і наука — це основа розвитку людства. А в ній, зокрема, зазначається, що в нинішній ситуації, коли в Україні немає права бути свободним. Вважаю принаймні Президент України і українські державні історичні А. Загубини апелую до вищих філософів і істориків російського філософа В. Соловйова. Освіта і наука — це основа розвитку людства.

Людмила ВЕЛІГАН. Тернопіль.

Уряду

УЗНЯ КАДРІВ»

підрозділи на підготовку абітурієнтів виключно з діаспори. Досвід цільового набору в нас є. Наприклад, Дрогобицький педінститут уже три роки готує українців, набраних з Донецчини (договір підписано до 2000 року), один рік — з Києва.

Галичина чекає своїх співвітчизників. Справа за відповідними урядовими розпорядженнями і міждержавними домовленостями.

Ярослав РАДЕВИЧ, декан філологічного факультету Дрогобицького педінституту.

Львівська область.

будне

«ЖУРАВЛИКІВ»

складний і художній твір Касьяна, що хоча й не доходить до рівня музичних творів, але своїм хитом і заняттям, який, їх ліризм, прозаїзм, так, але тим, у нашому об'єктиві, який, Касьянов.

Фото Тетяни КУРИЛО.

ДА

Вітер східний, 5-10 м/с. Температура 8-14 град.

По Київській області сьогодні вранці погодні умови несприятливі, грози, вітер північно-східний, 5-10 метрів на секунду. Температура 20-25 градусів.

Міні-фейлетон

КИШЕНІ ВИВЕРТАЮТЬ У ЛІФТІ

Маленька Аліна багато днів підряд смикала тата за руку:

— Татусю, то коли прийде посылка з Чикаго?

Тато, інженер одного з київських НДІ, сам очікував її з чотирьох років. І тому, що зійшов з Америки вже поінформували, що а посылці чимало дитячих речей та іграшок, а також косметики для дружини, і тому, що хотілося перекопати на власному досвіді: гуманітарна допомога для країн СНД — це не анекдот, який викликає сміх у приятелів. Коли ж з Чикаго поїхали, що відправили посылку вагою 22 фунти (майже 11 кілограмів), і вона вже летить літаком у Москву, навіть став позирати на годинника. Так сплило три місяці... Повідомлення, хоч і припізилося, але надійшло, як завжди, несподівано. Прилетіла тато не пошту, наче не крилах, разом з Аліною. Відкрили по-

сылку вагою 6 кілограмів 150 грамів (!!) — і, що нахнається, хомліки: ані двох пар джинсів, ані лальки Барбі у весільному вбранні, ані косметики, ані дитячого трикотажу, ні навіть дитячих трусиків і резинки для волосся!

А що тут дивного, — сказали татова в поштовому відділенні київської митниці, — звичайна річ х тими відправленнями, які надходять по лінії гуманітарної допомоги країнам СНД так званим «повітряним ліфтом». Адже, як не сумно, Міжнародний поштамт існує поки що тільки в Москві. Ось під час догляду ваша посылка і сиду!

Алінка плакала. А, заспокоївшись, смикнула за руку, як завжди:

— Татусю, якщо Ельчин піфтер, нехай і віддає Барбі.

Сергій ВУСАТИЙ.

МВС України повідомляє:

29 травня о 23.30 біля села Шершени Кіровоградського району Одеської області невідомі, озброєні автоматами, напали на військовослужбовця військової частини радюого Шевченка, який ремонтував пошкоджену телефонну лінію. Вдарив його по голові, відібрав гвинтівку, 40 патронів і штик-ніж.

Працівниками міліції встановлено, що хлочин вчинено за попередньою змовою з командиром апарату цієї ж військової частини лейтенантом К., жителем міста Рибницького району, членом територіальної служби охорони.

Придністров'я, який після заволодіння зброєю повернувся додому. Як з'ясувалося, громадянин Н. спеціально пошкодив лінію зв'язку, а лейтенант К. направив свого підлеглого з гвинтівкою на ремонт.

Кодом, МВС, цьому випадку порушено кримінальну справу, яку буде передано у військову прокуратуру. Начальник штабу територіальної служби Придністров'я Помагач повідомив, що вони готові повернути гвинтівку, якщо винні не будуть притягнуті до кримінальної відповідальності.

Кримінальна хроніка

ЗЛОДІЯМ НАВЧАТИСЯ НЕ ТРЕБА

П'ять автоматів Калашнікова хитло після перерви в кабінеті початкової айської підготовки Олександрівського СПТУ-33. Помітивши нестачу, зкладчик кинувся до прибиральниці — чи не бачила, куди поділася зброя, що стояла з жутку кімнати. Та не знала. Тоді зателефонували до міського відділу внутрішніх справ.

Через годину посилає наряди міліції перекирили всі в'їзди з міста. Ретельно перевірили всі транспортні засоби. Три дні трива-

ли напружені пошуки — і марно. Автомати зникли безслідно. Ця подія викликала неабияку тривогу у жителів шахтарського міста. Бо викрадена навална зброя в умілих руках швидко може перетворитися на бойову. І тоді, — хтось, чим обернеться безпечне ставлення працівників профтехучилища до її зберігання. Пошук автоматів триває.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Дожилися

ТРАГЕДІЯ В УНІВЕРСАМІ

Спершу пропонує крик жаху, потім — надорваний плач. На підлозі центрального універсаму, що не проспекті Перемоги, сиділа літня жінка-інвалід, гірко оплюкуючи... бабонку сметани, яка випала з її рук і розбилася на скалки. Після тривалого стояння в довжелезній черзі, високих цін на продукти а бідолашної не вит-

римали керан. «Ридас так, ніби матір лоховала!» — сердито гирнула одна з продавщиць.

Не насміхайтесь, коли бідні плачуть. Хто знає, що буде з кожним завтра...

Олександр ІВАНЧУК.

Київ.

Експрес-новини

Голова комісії у закордонних справах США Пел закликав до суворого нагляду за санкціями ООН проти Югославії. Він запропонував запровадити морську блокаду Іраку, зазначивши, що настав час розглянути можливість додаткових іроїв, виключаючи військові дії, щоб припинити іро-вопролиття в Боснії і Герцеговині.

Парламент Польщі проголосував за відставку уряду прем'єр-міністра Ольшевського. Передбачається, що на його місце Президент Валенса запропонує лідера селянської партії Павла. Ольшевський висловився на захист дій свого уряду і пов'язав своє усунення з планами опублікування списків осіб, які за комуністичного режиму співпрацювали з татською поліцією.

Усунутий від влади Президент Гаїті Аристид закликав міжнародну громадськість вдатися до більш прямих дій з метою повернути демократію в Гаїті, починаючи з перехоплення нафтових суден на шляху до Порт-о-Пренса. Він також відкинув кандидатуру консервативного політика Річарда База на пост прем'єр-міністра, яку висунув тимчасовий президент Іраїні Наред.

У Чехо-Словаччині проходять вибори до Федеральних зборів, а також до Національних зборів Чехії і Словаччини. За місця у федеральному та регіональних парламентах борються більш як вісім тисяч кандидатів. Попередні результати виборів буде оголошено в надію ввечері. Підсумки виборів можуть відбитися на чесько-словацьких відносинах і на самому характері федерації.

Прем'єр-міністр Великобританії Мейджор відправився до Бонна для обговорення з Федеральним канцлером Німеччини Йолем питання щодо виробництва європейського атомного палива, щоб замінити ним існуючі арсенали. У проєкті беруть також участь Італія і Іспанія. Німеччина, можливо, введе з проєкту зв'язку з надмірними ентратими, пов'язаними з об'єднанням Німеччини і потребам нових земель.

Власкоре повідомляють

Мінськ

ПОБІЛЬШЕ Б ЦУКРУ Я ОЛІІ

Міністр закордонних справ Краченко прийняв Надзвичайного і Повноваженого посла Угорщини в Білорусі Желібу.

В ході бесіди лосп поінформували керівника білоруського ховішньополітичного відомства про політичну й економічну ситуацію в Україні. У свою чергу, Краченко порушив питання про налагодження регулярних поставок сусідньою державою з Білорусі цукру й олії, а також акцисна прохання збільшити їхні обсяги.

Віктор ХОРОШКО.

Бішкек

ПРЕЗИДЕНТ НЕ ЗАЛИШИВ ПОЗА УВАГОЮ

Мешканка Бішкеку Валентина Легостаєва, опинившись у складній ситуації, звернулася по допомогу до Президента Акаєва.

Пі трирічну онуку Настя важко хвора, а санкт-петербургські лікарі наполягали на операції, яка коштуватиме 50 тисяч карбованців. Таких грошей у баби, природно, не було. Аскар Акаєв, відповідаючи на прохання, підписав розпорядження видати Валентині Легостаєвій аказану суму з особистого благодійницького фонду.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Подія тижня:

ЧИ ВА

Подія, якої чекали досить давно, врешті-решт сталася: Рада Безпеки ООН прийняла резолюцію, яка передбачає жорсткі санкції проти офіційного Белграда. Вирок суворий і остаточний: Сербія і Чорногорія визнані винуватцями кровопролиття у Боснії і Герцеговині і тому їм відводиться роль іголів, яким оголошується бойкот.

Більше того, у коридорах влади Заходу дедалі голосніше говорять про те, що економічні санкції — це лише перший етап силового тиску на Югославію. Далі, якщо бійня не припиниться, можлива збройна інтервенція — за відпрацьованим «іракським зразком».

Перспектива — жахлива. Белград — це не піщані дюни Перської затоки, а цивільований центр Європи, і повторення тут операції «Бура в пустелі» може перетворити квітучий край на суцільне поле битви.

Втім, бій уже йде. І марно, здається, президент С. Мілошевич переконує всіх, що втратив контроль над сербськими збройними силами, дарма відправляв у відставку відразу сорок генералів армії, яка скомпromетувала себе кривавою бійнею. Глухо звучить спеціальний меморандум уряду Західної Славонії, який детально змальовує злочини хорватських усташів (отже, винні не лише серби).

Все, здається, що Югославія втратить політичну волю...

А якщо не гору візьме гордість, не коритися іноземній волі? Тоді, нарігачів, стави, яка може в Югославії; а, сідні мають налі (зокрема, ні) до колишньої Федеративної Югославії.

Те, що Югославія і стати (втім, вже стало) не уваги до СНД. І не тільки пожежа палає, а й спільно, про те, не «розмонти» ний комплекс зв'язаних з розпадом держави, деративної «розлучення» було без тересів суспільства, ванням сили, тн за стіл пе-

Паралель досить чітка. Славія пишалась, вирішила, збройного питання для іншої марксисти-

В парлам

І пам'ятники буд

Постанову «Про збереження пам'ятників історії та культури» прийнято Верховною Радою Казахстану.

У ній йдеться про те, що історико-культурна спадщина є свідомством долі народу, пов'язує воєдино його минуле й сьогодення, нагадує про лямки давнини під час розробки землі на майбутнє. А також про те, що відсутність необхідної культури та навчок під час вирішення складних суспільних проблем обертається

війною з пам'ятниками історії та культури, які є свідомством долі народу, пов'язує воєдино його минуле й сьогодення, нагадує про лямки давнини під час розробки землі на майбутнє. А також про те, що відсутність необхідної культури та навчок під час вирішення складних суспільних проблем обертається

Подробиці

Незвично відзначили День Незалежності Республіки Вірменії члени вірменської асоціації інвалідів «Іюні», створеної після спільного землетрусу. Вони пройшли маршем по вулицях Єревану. У ньому взяли участь десятки інвалідів-спортсменів, котрі вирушили в багатокілометрову дорогу на інвалідних колясках та спеціальних велосипедах.

Подібний захід у Вірменії пройшов уперше. Та, як ав-

мають його такій спосіб розв'язати лише фізичної не реабілітації, ме це було ідея асоціації, цим не обмежувалися. займаються штивами третию медичну гу, організовують людей, які ао-лине в інвалід-

Буває й таке

На недавньому засіданні парламенту Чеченської Республіки обговорювалося питання про долю Зайде Гамсахурдіа. Голова парламенту заявив, що подальше перебування Гамсахурдіа в Чечні недоцільне. Особливо з урахуванням тих фактів, що він, будучи Президентом Грузії, злякався усклад-

ПІСЛЯ

чень у відносинах з Чеченською Республікою. Чеченський парламент свого спікера Гамсахурдіа, сшувати. «чечен» Дудєєв. Як стуратура Грузії мінальну спра-

«ЯКБИ НЕ ТОЙ ХІРУРГ...

Марина ДЯТЛОВА,
отлядач в вистав охорони
здоров'я.
Срібне
Чернігівської області.

Чорнобиль

АНАТОМІЯ «ЗАЛІЗНОЇ ЛЕДІ»

Офіційно це називається пам'ятником. Він має би символізувати нашу з вами Матір-Україну, яка опанує своїх синів, що не повернулися з поля Війни? Вітчизни? Заслужили вони на нашу вічну пам'ять і вдячність? Заслужили вони і не прекрасні пам'ятники, поставлені на війні, щоб від роду до роду, від покоління в покоління йшла луна болю і перастороги.

Дебатовать державні муні, ламають голови спеціалісти: що робити? Чи не буде знесення цього пам'ятника оскверненням пам'яті загиблих? А дорого! А складно! А морозні! Та чи пам'ятки це? Чи еталон гармонії і краси? Чи еталон висоти людського духу? А може, все значно простіше? Частина маскултату, матовий ерзац, який своїм мовчав

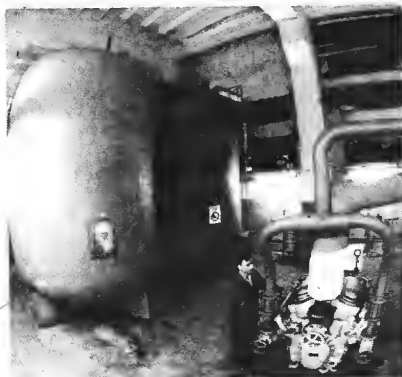
серед висоти Лаврської дзвіниці, а опирається на силі, як тисячами тонн заліпи у його підмурівок.

І все одно пройде і пройде: наші з вами гроші, бо що металеву дему шодня треба провітрити, замаскувати, ностіти. Одне слово — тримати. Воїстину — колос на глиняних ногах.

А Лавра стоїть віками і ратує наші з вами душі. І чому-сь думается: парогорнуть наші вихадки в ХХІ столітті підшину «Голосу України, натраплять на ось «Дзеркало» і тричі сплюнуть через ліві плечі: і приверзеться ж отака!

Наталія ДЗЮБЕНКО.

Фото Олександра МАЛАХОВСЬКОГО.

ПРО БАНКРУТСТВО

Президент України
Л. КРАВЧУК
м. Київ
14 травня 1992 року

Президент України
Л. КРАВЧУК

объединение «Пром-
жевые оптоволоконные лифтинги»

: 44-06-23, комната 529.

адміністрація. Деякі економічно-літвінської прискореністю носіїв була абсолютною мозаїкою, що форму-відомий і в (риці). І так не вважає на-ських чи ар-януців «іспан-ири, що вони стіліття, на-ми шукали маси ко-в азатських очевидно, і з нового евро-ду кримських давків степо-тніна, як і в домішка дав-ної криві. мування кр-

го батьківщини Росією, у мирний час. У 1833 році з усієї території колишнього ханства було зібрано величезну кількість книг та рукописів, які ще залишилися в цій країні суцільної грамотності. Потім стародавнє куль-турне надбання народу було спалене. Нагадаємо, що цей нечуваний злочин вчинили російські «чудо-богатири», які рівно на сторіччя випереди-ли нацистів Німеччини, що також влаштовували багаття з книжок, але не додумались до суцільного знищення закорбаного слова цілого народу.

Дискримінація і прямий геноцид корінного населення спонукали більшу частину кримськотатарського народу до еміграції, найбільш хвилі якої відзначені в 1780, 1792, 1850—1860 роках. Нарешті, назово два остан-

кадто раяку історію етноге-незу корінних кримчак, у пе-ріоди слави, наприклад, Скі-фського або Боспорського царств, могутнього князівст-ва Феодоро, хоча, як дове-дено, і царські скіфи, і бос-поряни, і готи — прямі пред-ки нинішніх татар. Звернімо-ся до періоду, коли кримчани вже стали називати себе «та-тарами». У 1261 році Крим-ський юрт відділився від за-перекопських ногаїв, став са-мостійною державою під у-правлінням власних ханів, чия влада сягала аж до Поділля і Києва. І чий сини тради-ційно призналися ханами Ногайської орди. Ханська влада була стійкою. Напри-клад, Хаджі-Девлет-Гірей пра-вив 39 років. Уже тоді Крим вів самостійну міжнародну політику, наступники хансько-го престолу за звичаєм не-рідко виховувалися при дво-

них та вакуфних земель). жакливий червоний терор. Це й зрозуміло — на чолі рес-публіки стояли більшовики, послані з центру, серед них відомий кат Дибенко.

Нарешті, у жовтні 1921 року було створено Кримсь-ку АРСР у складі РРФСР. Це було, за всієї умовності такого визначення в умовах більшовицького режиму, кримськотатарське національ-но-територіальне державне утворення. На І Установчому з'їзді Рад Криму в 1921 ро-ці як першочергові вирішу-валися питання «залучення татар до радянського будів-ництва», «перекладу на та-тарську мову діловодства ра-дянського апарату». Землю передбачалося давати насам-перед «татарським репатріан-там» як корінному народо-ві, що найбільше постраждав від колоніального режиму.

Запевнення ж у тому, що в Криму можлива якась «міжнаціональна» чи «баг-тонаціональна» держава — небезпечна утопія, здатна спричинити пролиття крові. Можна бути шанувальником теорії ось такого безетнічно-го майбутнього, та не мож-на забувати про те, що за-гальний геноцид людства протягом десятих тисяч ро-ків склався під могутнім впливом етнічного чинника. І на сьогодні етнос — єдина акайдена історією форма іс-нування населення планети. Звичайно, є в світі й багато-національні держави, але в усіх них пріоритетні права належать корінним народам відповідно до п. 11-го Декла-рації принципів, схвалених Четвертою Генеральною асам-блеєю Всесвітньої ради ко-рінного населення: «Корінне населення має виняткове

може бути умов для нормаль-ного етнокультурного розвит-ку, поки народ не візьме вря-дування на своїй землі в свої ж руки. По-іншому просто не виходить. У будь-яких ін-ших випадках кримські тата-ри приречені й далі йти доро-гою, що веде в нікуди, до деградації й вимирання.

Корінний народ Криму на-віть після його повного по-вернення не становитиме біль-шості серед представників кримських національних груп. Тим паче тепер його голос заглушено галасливими за-кликами докини кримських політичних і націоналістичних партій, котрі перешкоджають відновленню державного ст-тусу народу. Чуті риторичні запитання про те, напри-клад, що робити слов'янськом-ному населенню, яке народи-лося в Криму після війни і в-важає його своєю батьків-щиною. Цим людям, котрі стали хоча й незрівнянно мен-шою мірою жертвами сталі-змі, залишається лише по-співчувати — вольовим рі-шенням сатрапа вони були приречені народитися й жи-ти в чужому й чужим слов'ян-ським генам середовищі. Що-вже тепер позначається на їхньому фізичному та й пси-хічному стані. Та не тре-ба підтримувати історію у власних цілях, стверджу-ючи, що від царів чи більшо-вників «постраждали всі од-наково». У росіяни і україн-ців ніхто державності не за-брав, до Азії не переселяв, їхні міста, художні галереї, книжкові фонди збережені, а стародавні рукописи в архівах стільки, що для їх публікації потрібні не роки, а сторіччя. Усього цього по-зобавлені кримські татари. І, нажучи відверто і все до кін-ця, позбавлені не якимись прищельцями з інших світів, а цілком конкретними північ-ними сусідами, котрі у 40—50-х роках охоче приласка-ли споконвічне надбання ви-гнаного народу, а вже через 30 років почали благоді спі-вчуття.

У татар же немає ін-шого пристановища, окрім Криму. — в цьому розумінні їм гірше, ніж навіть безпри-тульним радянським німцям, у яких завжди є запасний ва-ріант — ФРН. Саме тому в боротьбі за право на повер-нення ніяка плата не може бути для кримських татар надто високою. Боротьба за державність, захист свого ге-нофонду як абсолютної цін-ності, як основного резерву життя виправдана для будь-якого народу. Та якщо вона ведеться корінним народом заради виживання на його землі — вона священна. Це необхідно засвоїти слов'ян-ським національним групам і примиритися нарешті з не-обхідністю поступитися які-мись із своїх зручностей, з думкою, що настав час по-вернути хоча б маленьку ча-сточку з того жахливого бор-го батьків колишнім госпо-дарям кримського дому. А та-тари своє вже заплатали.

Мирне відновлення держав-ності корінного населення, що перебуває в меншості, об'єктивно корисне не тільки для кримських татар. Воно, крім необхідності самим сло-в'янам: це й краща форма кат-ктя, й демонстрація всьому світові факту, що росіяни здатні не лише на Чехо-Сло-ваччину, Угорщину, Афгані-стан, Баку, Тбілісі та інше, а й на благодородні вчинки. І нехай історичну назву цій майбутній акції справедливості дасть Крим, чий народ знову здобуде свій дім, свою державність.

Валерій ВОЗГРІН,
доктор історичних наук,
старший науковий спів-робітник Санкт-Пете-рбурзького інституту іс-торії Російської АН.

ВО НА ПОВЕРНЕННЯ

НЕЗ І ДЕРЖАВНІСТЬ КРИМСЬКИХ ТАТАР

го народу приблизно коли май-іммігра-нова, націона-Завдяки ті-зв'язкам із і Малою сягає а також мо-ним хвилям у розквітла-ного, серед-середземно-Характерні розвотк-ства, що стародавні-ші, які пере-енню, серед-обутки висо-декова струк-тема загаль-торне ми-адарства і са-ення безвод-і: це дві го-ності: повна-відміну від-ських, і пів-ого, сусідів-са) опустела-овіччя і від-економічност-першим се-відновився-логого пра-азагалі). Із-розумілою і-редовіччя ві-римських та-олн на Захо-інквізиція, у-співсунували-зних націй і-були між-но тощо.

ких удари, за наслідками не-зрівнянні з жодною з акцій колоніальних держав, що бу-ли завдані цьому народові вже комуністичним режимом. У 1928 році були зібрані, але вже тепер повністю, всі давні рукописи, що дивом збереглися. І нові книги, ви-друковані кримськотатарсь-кою мовою, й спалені (також і бібліотеки). А ще через 16 років Москва стерла з облич-чя Криму не тільки культу-ру давнього народу, а і ті носіїв кримських татар було депортовано, давши топоніми замінено новотвореннями, на мечеті, кладовища, білока-м'яні фонтанки-чешме, кипарис-ові гаї рушник бульдозери.

В історичній науці існує звичай проводити більш-менш широкі порівняння — тільки так можна усвідомити й оці-нити будь-яку подію або яви-ще. Але порівняння з національною політикою більшо-вицької Москви справді не являється жодна колоніальна держава минулого. Кримсь-котатарський етнос стоїть окре-мо у Всесвітній історії — жодному деспотові не спада-ло на думку не по-людський, диявольський етапувати цілий народ, до остаточної людини, в іншу частину світу. І спра-ва тут не тільки в особистості Сталіна — його духовні спадкоємці і далі ведуть, по-суті, ту ж політику, пере-шкоджаючи поверненню ко-рінного населення Криму на історичну Батьківщину.

У ситуації, коли просте несприяння поверненню народу додому є звичайним геноцидом, офіційні особи ви-сунувати найразоманитіші причини, покликати перешко-дити цьому поверненню — такі як, наприклад, «демогра-фічна ситуація, що змінилася після війни», зміна ста-тусу Криму як «всесоюзної» (СНД-ної?), здоров'я, від-сутність в історії народу прецеденту власної держав-ності тощо.

Майже всі ці доводи чи то шутки, несерйозні, чи то від-крито шовіністичні, причому не тільки щодо кримських татар. Адже було б логічно, якщо в разі «перенаселення» території і «необідності» вжиття будь-яких заходів, що випливають звідси, залишали-ї останні за часом іммігра-ції групи, проте аж ніяк не корінний народ. Тому такі те-зи не заслуговують на аналіз крім останнього — про пов-ну відсутність у кримськото-атарській етнічній історії періодів власної державності.

Не заглиблюватимемося в

рах дружніх в'язів та коро-лів європейських держав.

Після загарбання Криму османами в середині XV століття ханство стає васало-м Туреччини. Та лише формально. Кількість ханів, які проводили самостійну політи-ку і навіть ворогували із султанами, досить велика, назвемо лише найвизначні-ших з них: Девлет-Гірей I, Ісхак-Гірей, Девлет-Гірей II, Крим-Гірей.

Насправді ж кінець суве-ренітету ханства настав са-ме тоді, коли його оголоси-ли «незалежним» — після його окупації російськими військами. До речі, договір 1772 року, який поклав кі-нець останній війні Росії з Кримом, визнати дієсним не-можливо. Він був укладений не з законним ханом Селім-Гіреєм III, а з якимось Ша-гіном, затвердженим на пре-стол не вишлющеною особом (як було заведено в Європі) і не духовним халіфом (за ісламськими нормами), а ва-тажком загарбників Довго-руком. Ця акція не відповідала жодному з тодішніх зако-нів; іншими словами, Росія так і не підписала миру з Кримом. Потім Крим трива-лий час не мав навіть формальних ознак державності, ставши, як відомо, колонією Росії під іменем Таврійської губернії.

Першу спробу відновити статус суверенної держави було зроблено в грудні 1917 року, коли на перших загально-національних зборах корінного кримського населення — Ку-рултаї було затверджено осно-вний закон країни і в де-мократичний спосіб обрано національний уряд, плюралі-стичний за своїм політичним складом. Та невдовзі ця за-конна влада упала під баг-нетами й кулями спадкоєм-ців колоніальної «політики канонерок» — роль останніх зіграв більшовицький Чор-номорський флот і банда ма-родерів у солдатських шине-лях.

Відновлений було весною 1918 року Кримський уряд на чолі з генералом Сульче-вичем повноти влади не мав ще й тому, що колишню ро-сійську окупацію тепер змі-няли німці. За Денкіна й Врангеля не було й такого, заанепалого самоврядування, а в 1919 році більшовики, які перемогли, створили Кримську РСР. Її було важ-ко назвати національною державою через нещадне погра-бування урядом татар (здай-мо лише конфіскацію приват-

Самого етноіму «кримсь-котатарська» в офіційній назві республіки не було, очевидно, це визнали зайвим для держави, на гербі якої красу-вався татарський «аз» а в усіх «авах для «принци-п «націмімуму», нижче якого процент працівників-татар не міг опускатися. Практика, що відома й сьогодні: у назвах «Королівство Нідерландів», «Шрі-Ланка» та інших також відсутній етноіму народів, які їх дають.

Звичайно, від шовіністів було б важко чекати справе-дливої національної політики такої у Криму й не було. Та факт лишається фактом — уся кримськотатарська куль-тура користувалася пріоритетною підтримкою держави, причому не тільки матеріально. Що в цілому логічно: на відміну від корінного на-роду, національні групи (найбільшими з яких були ро-сійська й українська) мали загальнонаціональні культурні центри (області), розташо-вані Перекопом; ж са-ме на сказати і о ре-гіони зосередження геінофон-дів цих давніх і недавніх пе-реселенців.

Вік останньої з низки кримськотатарських держав був недовгий, менший як чверть століття. В 1944 ро-ці багатовікова антиатарсь-ка політика «великого брата» знову перейшла до непри-хваної ненависті. Крим суто фізичного знищення народу (понад 40 відсотків), знову кабрала обертів операція по-стирання навіть пам'яті про нього, не кажучи вже про традиційну культуру.

У 60-х роках почався, та-лише наприкінці 80-х років розгорнувся процес Повер-нення — поняття, в яке крим-ські татари вкладають не тільки фізичне переміщення, репатріацію, а й повернення до культурних предків і відно-влення геінофонду нації.

Усі ці цілі, законність яких можуть узяти під сумнів лише шовіністи, досягні тільки за умови відновлення на-ціонально-територіальної дер-жавності давнього народу. Це абсолютно необхідно на-віть для вирішення одного, окремо взятого, останнього серед загадних, але найваж-ливішого за значенням за-дач. Для геінофонду нації суспільство є таким же «се-редовищем проживання», як повноцінний національ-но-го суспільства неможливе без держави.

право на свої традиційні зем-лі й ресурси, причому землі й ресурси, які забрали у ньо-го без вільної й компетент-ної згоди, підлягають повер-ненню». На практиці точне виконання цього принципу пе-ретворює багатонаціональну державу на національно-те-риторіальну.

У протилежному разі неми-нуча в національно пригноб-леному суспільстві перебудова геінофонду корінного на-роду призводить до деформації складу геінотипів. Цю небез-печку зрозуміли кримські та-тари (багато хто — підсвідомо), і після 20-річного мар-ного чекання від Москви встановлення справедливості вони вклучили до Криму на Батьківщину предків, нева-жаючи на злидні, труднощі, пряму небезпечку часто по-в'язані з втратою здоров'я та самого життя. Цей напів-інстинктивний потік володів нестримністю природного явища, а по суті, він таким і є, являючи собою нерідко надчуттєве взаємопритяга-ння землі й людей Криму, людини й природи, що одна-ковою мірою постраждали від північної розлуки. Тому ве-лика подія в історії народу — болісний, але урочистий акт повернення не в змозі зупинити чинювання Сімфе-рополя, які мають уся пов-ноту влади, та безсилі перед потоком неозброєних, небага-тих, миролюбних «повернен-ців». Він висохне сам по со-бі, коли останній із корінних кримчан займе місце, відве-дене йому всією історією на-роду, на його землі.

Можна, звичайно, докоря-ти авторам цієї довідки в су-хому теоретизуванні. Але, на жаль, вірність висновку про безвихідне становище на-роду без власної державнос-ті підтвердило життя, і неод-норазово. Кримські татари пройшли, як кризь стрій на плацу, кризь політичну за-лежність, дискримінацію, ге-ноцид, економічне гноблення з боку турецьких султанів, «білих» царів, російських більшовиків, українських ко-муністів, нарешті, сучасних приїжджених, безбідних адміні-страторів. Усі вони мали мож-ливість нормального, людсь-кого співіснування з одвіч-ними господарями Криму, але ніхто не зробив навіть спроби цього. Усі вони про-демонстрували й демонстру-ють кінні власну повну не-придатність для ролі «покро-вителів малих народів». Са-ме в наших, вітчизняних ко-нкретних умовах не було й не

3

У МАЛІ дари раю... багато десяти-ців. Але не іміджних лю-оті «хорош на хата з на білих с-як уне зде-домини. І родний ху-дньо.

Нолі а-льовича, а-аа і стін-то почу-— Що-валі люд-ні душі м-розів та ба-

Ота не-та дїстала в спадщині матері Тим-діла та а-Насті й пр-ство. Згад-теплоту б-був найве-Дударюлі, тобто баб-назвали за сиромі-

Армієй-ходив на-аа це де-новою за-доминію-дерезу і-тагло на-Колі при-міною, то-хаті, бо і-роміа...

Ванкум-агацію у-місцево-пас худо-Іван Васи-не ота р-завдівко-лювати, і-на поле і-аналити кр-тинні вимі-

Цікава-Приходько-но Гали-ленченко, дарюлі, «села». Та-«міє гарн-вати. Ізав-тистиса-потім, ко-ном і ла-союзних і-

Сілава-Приходько-но Гали-ленченко, дарюлі, «села». Та-«міє гарн-вати. Ізав-тистиса-потім, ко-ном і ла-союзних і-

Сілава-Приходько-но Гали-ленченко, дарюлі, «села». Та-«міє гарн-вати. Ізав-тистиса-потім, ко-ном і ла-союзних і-

ФИРМА
ПРЕДЛАГАЕТ:

НА ПОСТОЯННО ДЕЙСТВУЮЩЕЙ ВЫСТАВКЕ- ПРОДАЖЕ

«ИНТА»

НОВЫЕ АВТОМОБИЛИ
ИЗВЕСТНЕЙШИХ ФИРМ МИРА

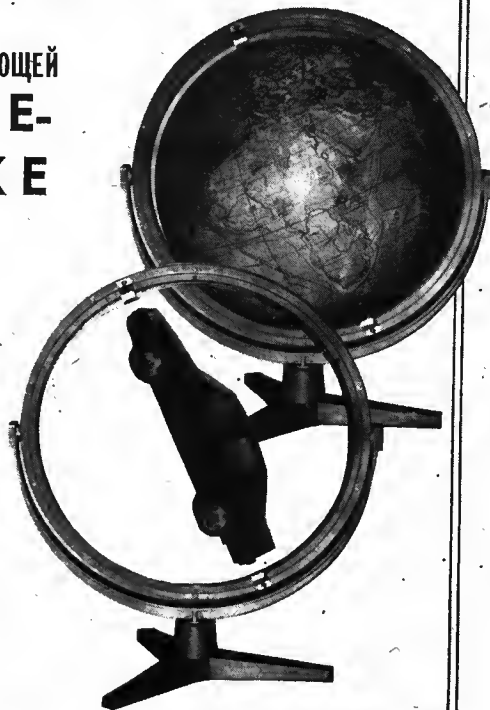
„MERSEDES“, „VOLVO“, „BMW“, „TOYOTA“,
МИКРОАВТОБУСЫ.

Продажа за рубли.

Фирма предлагает также товары широкого потребления отечественного и импортного производства. Следящие системы для офисов и выставок фирмы «Keepsafe», автокосметику.

Адрес: Украина, г. Киев, бульвар Дружбы народов, 23.
А/П «Дом мебели».

Телефоны: 269-11-23, 269-50-96, 269-27-78.
Факс: 269-27-78.

«LOT»

ПОЛЬСЬКІ ПОВІТРЯНІ ЛІНІЇ „LOT“

інформують, що з 5 червня 1992 року відірилося регулярне сполучення Київ—Варшава.

Рейси двічі на тиждень:

LO 192	КИЇВ	ВАРШАВА
п'ятниця	20.00	20.45 (час місцевий)
вівторок	10.25	11.10 (час місцевий)
LO 191	ВАРШАВА	КИЇВ
п'ятниця	16.05	18.50 (час місцевий)
вівторок	6.40	9.25 (час місцевий)

Варшава — це вигідний транзитний пункт у сполученні з Європою, США, Канадою та Австралією.

Українська національна інвестиційна компанія

UNICOM

Уставний фонд 25 млн. рублів

Ми відповідаємо на всі письма, безплатно вишлем інформацію з нашої компанії.

Пишіть нам по адресу:
320029, г. Дніпропетровськ,
ул. Артема, 12-1, АО «ЮНИКОМ».
Тільки для акціонерів:
ЮНИКОМ — это

строительство жилья и создание новых телефонных линий, медицинские центры и бесплатные консультации по вопросам рынка, работы в дочерних компаниях и осуществление ваших проектов.

Дивиденд — не менее 25% от номинала.

Номинальная стоимость акции 1000 рублей.

Курсовая стоимость на сегодняшний день 1030 рублей.

Компания рассмотрит предложения по созданию представительства.

Контактные телефоны:
Днепропетровск (0567) 44-84-13, 44-36-46

Днепропетровск (0567) 3-49-59

Орджоникидзе (05667)

(Днепропетровская обл.) 4-33-75

Верховцево (05618)

(Днепропетровская обл.) 9-11-97

Ужгород (03122) 3-73-91, 3-42-88

За справками по перечислению денежных средств обращайтесь к нам.

УКРАЇНСЬКА
СЛУЖБА
БІ-БІ-СІ
ВІТАЄ
ВАС!

Щодня з першого червня на частоті 90.60 і 95.85 в діапазонах 49 і 31 метр о 21-й годині за київським часом.

СЛУХАЙТЕ
НАС —,
СЛУХАЙТЕ
СВІТ!

SIRIUS

Комп'ютерні системи для підприємств, науково-дослідницьких інститутів, банків, видавств, телестудій.

СЕТОВІ КОМПЛЕКСИ
ІЗДАТЕЛЬСЬКІ СИСТЕМИ
СИСТЕМИ КОМП'ЮТЕРНОЇ АНІМАЦІЇ
ВИЧИСЛИТЕЛЬНІ ПЛАТФОРМИ

системи на базі процесора 386/40 МГц, 486/50 МГц, 486, спеціалізовані, програмовані обчислювачі

ХАРЬКОВ,
ул. Пажарського 2/10,
тел./факс (0572) 94-35-73,
94-28-11, 43-12-66.

Поль РУБІН:

МОЖЕ, Й НАРОДИТЬСЯ... «ЛЕОПОНІ»

У «Пентленд» груп ПЛС» — англійській фірмі — сфера діяльності широка. Вони має фірми в США, Гонконзі, Німеччині, Бразилії, Австрії та інших країнах. Об'єднують між собою цілий ряд видів у сфері фізичної культури та спортивного одягу та взуття, як «Спідло», «Ліоні», «Аддіас» тощо.

Голова ради директорів «Пентленд» груп ПЛС» — пан Сімон Рубін. А його син Пол, один з директорів фірми, — мій сніг-розмовник.

— Колишнє наша фірма придала фірму «РІБКО» — розповідає Поль Рубін, — за дошкі, невеличку ціну — 78 тисяч доларів. А торік «Пентленд» продав «РІБКО» за 777 мільйонів доларів. За частину цих грошей ми придбали 25 відсотків акцій «Аддіас».

— То як тепер, виходить, ділові партнери пана Таті?

— Між батьком є членим ради директорів цієї фірми, і, зрозуміло, має контакти з Рубіном Таті. Але я не збираюсь рекламувати в Україні «Аддіас». Навпаки, зацікавлений, щоб тут працювала фірма «Пентленд», яка має широку відому в багатьох країнах. Розумію, що поспішає в цій справі не слід, а треба діяти поступово. Адже в українських спонсорів не так багато грошей, як у мешканців країн Західної Європи. Бізнес — угодливість справа, але особливості.

но важко його організувати у нас. Розумію, що все тільки починається. Тому інвестиції вводимо дуже поступово.

— Про що ж ви мрієте?

— Планую відкрити у нашій державі фабрика фірми «Пентленд», щоб наситити український ринок спортивним одягом і взуттям із світовим знаком якості. До речі, я вже налагодив невеличке виробництво взуття. Сподіваюсь, що виробі з маркою «Пентленд» продаватиме до смаку українцям. А представником нашої фірми в Україні буде людина, дуже по знайома українським любителям спорту: вапа «зірка» футболу, у минулому гравець клубного «Динамо» Леонід Бурин. Працюватиме, моє тижню у тісному контакті з мережею магазинів «Спортмаркет».

— Усе, що говорився про

«Пентленд», стосується й фірми «Спідло», яка спеціалізується на випуску кувалетних костюмів. Ціни на нашу продукцію не захищені ватимемо. Придують пазуємо мати з великих торгових виносів українських футбольних клубів, які віддали гроші за здоров'я, а тепер зіштовхнувся з життєвими труднощами, щоб вони реально віддали півмільйона.

— Виходить, що ділове партнерство з «Пентлендом» — реальність?

— Звичайно. Незабаром у Лондоні я підпису офіційну угоду. До речі, в Києві вже працюють перші магазини з продажу товарів фірми «Пентленд» та «Спідло». Сподіваюсь, що з багатьох міст України незабаром з'являться подібні торговельні точки. Ми цивілізована незалежна держава. Хочу, щоб наші люди мали змогу отримувати в найближчій майбутній перш. Отже, здійснюватимемо координацію і займатимусь дизайном.

— Ось такі плани в Леоніді Бурині з його діловими партнерами. То побажання ж їм успіху.

через одні руки, безпосередньо від мого контролю. Шукатиму дитячі заклади, які найбільше потребують допомоги.

— Що ж саме плануєте робити з цими дітьми?

— Виходить, що ділове партнерство з «Пентлендом» — реальність?

— Звичайно. Незабаром у Лондоні я підпису офіційну угоду. До речі, в Києві вже працюють перші магазини з продажу товарів фірми «Пентленд» та «Спідло». Сподіваюсь, що з багатьох міст України незабаром з'являться подібні торговельні точки. Ми цивілізована незалежна держава. Хочу, щоб наші люди мали змогу отримувати в найближчій майбутній перш. Отже, здійснюватимемо координацію і займатимусь дизайном.

— Ось такі плани в Леоніді Бурині з його діловими партнерами. То побажання ж їм успіху.

Віктор БРАННИЧНИЙ.

Футбол

ФІНАЛ БУВ УКРАЇНСЬКИМ

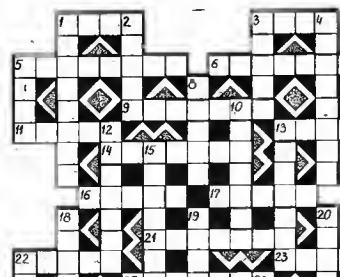
У Нідерландах завершився міжнародний турнір з футболу для середніх та молодших команд. У числі двадцяти дев'яти команд з різних країн Європи були й представники України. Переможцем став Львівський «Львів».

Дебют наших студентів виявився успішним. Львів'яни та Чернівчані подолали суперників з Німеччини, Англії, Нідерландів, Франції, Ірландії, Польщі, Болгарії, Румунії, Швейцарії, вийшли до фіналу. Сильною виявилася команда Львівського університету, яка перемогла буювничий «Брюгге».

Окида українських колективів повернувшись додому з красивими кубками і правом наступного року брати участь у фінальній частині цього турніру.

Василь БАБУХ, відповідний кореспондент «Голосу України», Чернівці.

КРОСВОРА

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Гравець Якова Гіндзювського. 2. Праукраїнська богиня любові. 3. Світлого яблу. 4. Родючий грунт. 5. Оперу Микола Верзювського. 6. Друга в павлі споруді. 11. Маняр півночної лосі. 12. Знаменитий італійський половець, який відомий своєю приспівкою. 13. Мисливський цвіль. 14. Ім'я першого українського журналіста. 15. Український перекладач, який жив у 1481 році у Польщі. 16. Перший український мистецтвець. 17. Ім'я першого українського розслідувача. 18. Американський письменник. 19. Діалект західноукраїнського народу. 20. Народні збори у Стародавній Греції. 21. Твір Титана Мазеєвського. 22. Ім'я першого українського письменника. 23. Річка в Україні. 24. Славені саванні. 25. Славені саванні. 26. Славені саванні. 27. Славені саванні. 28. Славені саванні. 29. Славені саванні.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Давньогрецьке місто в Кіпрі, на місці якого тепер розташовано місто. 2. Зброя козаків. 3. Приклад для наслідування. 4. Ім'я першого українського журналіста. 5. Ім'я першого українського журналіста. 6. Ім'я першого українського журналіста. 7. Ім'я першого українського журналіста. 8. Ім'я першого українського журналіста. 9. Ім'я першого українського журналіста. 10. Ім'я першого українського журналіста. 11. Ім'я першого українського журналіста. 12. Ім'я першого українського журналіста. 13. Ім'я першого українського журналіста. 14. Ім'я першого українського журналіста. 15. Ім'я першого українського журналіста. 16. Ім'я першого українського журналіста. 17. Ім'я першого українського журналіста. 18. Ім'я першого українського журналіста. 19. Ім'я першого українського журналіста. 20. Ім'я першого українського журналіста. 21. Ім'я першого українського журналіста. 22. Ім'я першого українського журналіста. 23. Ім'я першого українського журналіста. 24. Ім'я першого українського журналіста. 25. Ім'я першого українського журналіста. 26. Ім'я першого українського журналіста. 27. Ім'я першого українського журналіста. 28. Ім'я першого українського журналіста. 29. Ім'я першого українського журналіста.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Могильний. 2. Тимчук. 3. Золотий. 4. Коваль. 5. Газета. 6. Ім'я. 7. Саванна. 8. Саванна. 9. Саванна. 10. Саванна. 11. Саванна. 12. Саванна. 13. Саванна. 14. Саванна. 15. Саванна. 16. Саванна. 17. Саванна. 18. Саванна. 19. Саванна. 20. Саванна. 21. Саванна. 22. Саванна. 23. Саванна. 24. Саванна. 25. Саванна. 26. Саванна. 27. Саванна. 28. Саванна. 29. Саванна.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРАД НАДРУКОВАНІ ЗОТРАВЛЯ

освітній. 4. Ім'я першого українського журналіста. 5. Ім'я першого українського журналіста. 6. Ім'я першого українського журналіста. 7. Ім'я першого українського журналіста. 8. Ім'я першого українського журналіста. 9. Ім'я першого українського журналіста. 10. Ім'я першого українського журналіста. 11. Ім'я першого українського журналіста. 12. Ім'я першого українського журналіста. 13. Ім'я першого українського журналіста. 14. Ім'я першого українського журналіста. 15. Ім'я першого українського журналіста. 16. Ім'я першого українського журналіста. 17. Ім'я першого українського журналіста. 18. Ім'я першого українського журналіста. 19. Ім'я першого українського журналіста. 20. Ім'я першого українського журналіста. 21. Ім'я першого українського журналіста. 22. Ім'я першого українського журналіста. 23. Ім'я першого українського журналіста. 24. Ім'я першого українського журналіста. 25. Ім'я першого українського журналіста. 26. Ім'я першого українського журналіста. 27. Ім'я першого українського журналіста. 28. Ім'я першого українського журналіста. 29. Ім'я першого українського журналіста.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Марія. 2. Гора. 3. Ім'я. 4. Ім'я. 5. Ім'я. 6. Ім'я. 7. Ім'я. 8. Ім'я. 9. Ім'я. 10. Ім'я. 11. Ім'я. 12. Ім'я. 13. Ім'я. 14. Ім'я. 15. Ім'я. 16. Ім'я. 17. Ім'я. 18. Ім'я. 19. Ім'я. 20. Ім'я. 21. Ім'я. 22. Ім'я. 23. Ім'я. 24. Ім'я. 25. Ім'я. 26. Ім'я. 27. Ім'я. 28. Ім'я. 29. Ім'я.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Марія. 2. Гора. 3. Ім'я. 4. Ім'я. 5. Ім'я. 6. Ім'я. 7. Ім'я. 8. Ім'я. 9. Ім'я. 10. Ім'я. 11. Ім'я. 12. Ім'я. 13. Ім'я. 14. Ім'я. 15. Ім'я. 16. Ім'я. 17. Ім'я. 18. Ім'я. 19. Ім'я. 20. Ім'я. 21. Ім'я. 22. Ім'я. 23. Ім'я. 24. Ім'я. 25. Ім'я. 26. Ім'я. 27. Ім'я. 28. Ім'я. 29. Ім'я.

Голос України

Газета
Верховної Ради
України

Головний редактор
Серій
ПРАВДНИК

Редколегія:
Анатолій ГОРЮН
Головний редактор
Олександр БІЛИЙ
Заступник головного редактора

Олександр
СЕМЕНЮК
Заступник головного редактора

Володимир
КРАСНОСЛАВСЬКИЙ
Заступник головного редактора

Людмила
САМОСЯК
Заступник головного редактора

Борис
СІДОРЧЕНКО
Заступник головного редактора

Анатолій
СОЛОНСЬКИЙ
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора

Віктор
СУДА
Заступник головного редактора